788/08

Den 4. februar 2008 blev i sag nr. 71.546:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i TrygVesta Forsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning bl.a. under henvisning til, at kravet var forældet, da det blev anmeldt til selskabet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 1/11 2006 anmeldte, at han den 12/4 2002 havde været udsat for et ulykkestilfælde, hvor han havde pådraget sig smerter i ryg og højre lår samt fået psykiske problemer i form af angst, panikangstanfald, posttraumatisk-stresssyndrom, agorafobi og depression. Af anmeldelsen fremgår det desuden, at klageren var faldet ned ad en trappe på et diskotek, at han var blevet behandlet på S. Centralsygehus henholdsvis den 12/4, 13/4 og 16/4 2002 og ellers kun havde modtaget behandling for de psykiske problemer.

Klageren er født i 1971.

Ved skrivelse af 19/12 2006 meddelte selskabet, at det havde modtaget anmeldelsen, og at det ville indhente yderligere oplysninger til brug for den videre behandling af sagen.

Af skadejournalen fra S. Centralsygehus fremgår bl.a.:

""ANKOMST: 12.04.2002 …
…
ANAMNESE:
Patienten har i går nat i beruset tilstand kurret ned af en trappe på ca. 5 meter, kommer nu pga smerter svarende til højre ankel samt højre side af ryggen.
Patienten har ikke været bevidstløs, har ingen hovedpine, kvalme eller opkastninger.
…
OBJEKTIVT
…
Højre ankel: Ses med hævelse, der er direkte og indirekte ømhed både laterale og mediale malleol, der findes også en del ømhed svarende til de calcaneo- og talofibulare ligamenter, ingen smerter medialt. Der er ingen ømhed svarende til metatarsalknoglerne. Normal bevægelighed i ankel og tæer. Normal sensibilitet på foden og god puls i arterie dorsalis pedis.

RØNTGEN
Viser ingen tegn til fraktur.

KONKLUSION
Det må dreje sig om distorsion af højre ankel. Der tilrådes RICE-princippet og gives støttebind.
Der er også foretaget urinstix som er uden blod. Smerterne i flanken må derfor skyldes det store hæmatom og han tilrådes isbehandling det 1. døgn og derefter varme. Desuden analgetika i form af tabl. Panodil og Ibumetin.
…
ANKOMST: 16.04.2002
…
ANAMNESE:
30-årig mand kommer via skadestuen med angst, depression og underlig fornemmelse i hovedet.
Pt. torsdag i sidste uge, dvs. for 5 dage siden i byen, hvor han i beruset tilstand kurrede ned ad en trappe på ca. 5 meter.
Pt. fortæller, at han efterfølgende har hørt, at der skulle være puttet noget i hans drinks torsdag aften inden faldet.
I forbindelse med faldet slog pt. hovedet, ve. flanke, hø. fod.
Pt. har den 12.4. og igen den 13.4. været i ortopædkir. skadestuen.
…
Opsummerende har der været tilfælde af angst og fornemmelse af depression lørdag og noget af søndag, mandag havde pt. det godt og troede, at symptomerne var forsvundet. I dag kom de igen."

Af revalideringspsykologisk undersøgelse udarbejdet den 2/10 2006 af psykolog L.S. fremgår bl.a.:

"T.S. fortæller, at han har mange problemer med at huske og med at koncentrere sig. Mener at disse måske kan stamme fra tidligere hjernerystelser.

Beskriver således at have haft hjernerystelse som 8-9 årig og igen som 12 årig samt at være udsat for et alvorligt knallertuheld som 16 årig, der medførte hjernerystelse. Fortæller, at han i svær beruselse kørte frontalt ind i en anden kammerat, røg af knallerten og slog hove-

det ned i asfalten. Var indlagt i en uge, kom hjem, og blev følgende indlagt igen pga voldsomt næseblod, der ikke kunne stoppes.

Blev overfaldet da han var 17 år, hvilket til dels medførte konstant angst og panikangst, men også at hovedpinen tog til.

Fortæller at han som 23-årig tog et hovedspring i et bassin uden tilstrækkelig dybde, hvilket medførte hjernerystelse og piskesmældsskade. 3 Aktuelt er der således vedvarende symptomer i form af hovedpine, massiv træthed, koncentrations- og hukommelsesvanskeligheder samt lyd og støjsensitivitet.

Beskriver periode med misbrug af alkohol, hash og narkotika, fra han var ca. 28 til han var ca. 31 år og fortæller, at dette misbrug har øget depressionen og angsten betydeligt

Fortæller herudover at han har mange smerter i ryggen, og at han på baggrund af stikhuller i lår, som han fik, da han var 30 år og arbejdede som dørmand, kun kan stå op få minutter ad gangen.

Den aktuelle tilstand beskrives som værende præget af meget angst, træthed og tristhed. Har det bedst lige når han vågner, fordi han så ikke er træt og han oplever en vis grad af ro. Efter ca. 1-2 timer overvældes han af træthed og tristhed. Har svært ved at komme ud at handle og ved at være sammen med andre mennesker. Passer dog fortsat sin fysiske træning, mener han kan dette, fordi det er ren rutine og at han ikke forholder sig til de andre på stedet."

Den 23/1 2007 afgjorde S. Kommune, at klageren pr. 1/2 2007 var berettiget til førtidspension.

Ved skrivelse af 14/2 2007 meddelte selskabet, at kravet mod selskabet om udbetaling af eventuel ménerstatning var forældet ved anmeldelse til selskabet. Selskabet henviste desuden til, at de psykiske skader efter selskabets opfattelse ikke var en følge af faldet.

Klageren påstår over for nævnet selskabet tilpligtet at anerkende erstatningspligten. Til støtte herfor anfører klagerens søster på vegne af klageren bl.a.:

"**Smerterne i lænd/ben** er aldrig blevet behandlet, da de psykiske problemstillinger TOTALT overtog billedet, så ved tvivlsspørgsmål ville det formodentligt være hensigtsmæssigt evt. med en speciel undersøgelse af skadefølgerne på lænd/ben i forbindelse med faldet ned af trappen. Opsummerende kan det nævnes at TS siden uheldet ikke har kunnet klare stående arbejdsstillinger, efter blot få minutter i stående stilling får han en stikkende fornemmelse i højre lår, og lænden nærmest lammes, og giver store smerter, (hvilket blev konstateret under job prøvningen på Jobcenter Silkeborg i perioden januar til oktober 2006', generne havde ikke tidligere givet TS stof til eftertanke da han bare havde sat sig ned når det blev ubehageligt, endvidere har TS ingen forsætninger for selv at kunne kæde smerterne i ryg og ben sammen med uheldet og har ydermere ikke havde haft nogen brug for at stå op i længere tid af gangen).
…

TS KÆMPEDE for at leve sit liv videre så normalt som muligt efter faldet, han vendte tilbage til sin stilling i det firma han var ansat i og var der i 3 år med op og nedture, uden at være klar over hvad vej det gik, indtil generne blev for slemme i april 2005 og han blev sygemeldt.

TS gik nu sygemeldt resten af 2005.

Han blev i september opstartet på et grundterapiforløb for angst og panik angst på Klinik for Angst og Personlighedsforstyrrelser …, dette overgik til at blive individuel terapi fra januar 06 til juni 06.

TS blev i januar 06 henvist til Jobcenter … for at få afklaret sin arbejdsevne, det var først under denne afklaringsperiode TS blev gjort bekendt med at han havde varige mén.

Under job prøvningen blev det konstateret at han var nød til at klare alle arbejdsopgaverne siddende, da smerterne i ryg/hen blev for slemme efter blot ganske kort tids stående arbejde (ses i status rapport fra Jobcenteret).

Ligeledes var det i denne periode at TS fik de psykiske diagnoser:

Agorafobi/social fobi med panik angst.
Post traumatisk stresssyndrom.
Evassiv peronlighedsstruktur.
Periodisk depression
...
Da kommunen/Jobcenteret/Klinik for Angst og Personlighedsforstyrrelser begyndte at tale om Flexjob eller pension blev TS klar over at der var tale om varige mén og kunne derfor først her gøre krav om erstatning for varige mén overfor sin ulykkesforsikring - Dette er grunden til at anmeldelsen for ulykken først kommer 4½ år efter ulykken indtraf."

Selskabet fastholder, at kravet er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29. Til støtte herfor anfører selskabet i skrivelse af 8/6 2007 til nævnet bl.a.:

"Indledningsvis skal vi anføre, at det er vores kunde, der har bevisbyrden for størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Der er ingen tvivl om, at vores kunde har været ude for et dækningsberettiget ulykkestilfælde den 12. april 2002. Som det også fremgår af vores brev af 14. februar 2007 til kunden, ville varige gener i ankel og ryg efter faldet den 12. april 2002, kunne have været anerkendt med forbehold for forudbestående.

Der foreligger imidlertid ingen lægelig dokumentation for varige gener i ankel og ryg, som følge af faldet. Vi må allerede derfor afvise, at kunden skulle være berettiget til erstatning.

Selvom der måtte være varigt mén i ankel og ryg efter faldet, som ikke skyldes forudbestående gener, som er undtaget dækning, ville et krav for disse gener være forældet i henhold til den 2-årige forældelsesregel i Forsikringsaftaleloven § 29. Det må lægges til grund, at kravet - i givet fald - var forfaldet senest inden udgangen af 2003, og at kunden også senest i 2003 havde kundskab herom. Herefter følger det af den 2-årige forældelsesregel i Forsikringsaftalelovens § 29, at et eventuelt krav var forældet ved anmeldelsen til os i november 2006.

Vedrørende vores kundes nuværende psykiske gener er der efter vores vurdering ikke dokumenteret årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og generne. I denne forbindelse gøres der opmærksom på, at kundens ulykkesforsikring ikke dækker sygdom, jf. forsikringsbetingelsernes stk. 2."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**2. Hvad dækker forsikringen ikke**
Undtaget fra dækningen er følgende:

Stk. 2.1 Sygdom
Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er:
• bestående sygdomme eller sygdomsanlæg."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen, herunder de fremlagte journaludskrifter, finder nævnet, at klageren efter ulykkestilfældet i 2002 har haft vedvarende gener i bl.a. lænd og ben og derfor har haft grund til at tro, at ulykken havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet. Nævnet finder herefter, at klagerens krav mod selskabet er forældet efter den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29 forud for anmeldelsen til selskabet den 1/11 2006.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann